

A. 7905

A. 7905

Ohakate keskelt.

Lihtsa Gesticimehe

Ed. Edinbergi

suulefused.

Alfred Marshall.

Principles of Economics

8th Edition

London

See mets

See mets mis järwe kaldal

Nii paks ja tihe ta

Sealt läbi wete peeglis

Ma nägema ei saa

Seal paksud männid kuused

Mu tülits kaswamad

Ei kuule nendest läbi

Ma järwe kohinad

Ma tahaksin et männid

Rõik järwe kaldalt kauks

Ja soowitsin et kuused

Sealt woogudesse wauks

Siis näaksid minu silmad

Kes senna waatawad

Ta laineid kuuleks kõrwad

Ta röömust kohinad

Petlit kewade.

Wist on kewade ju tulnud

Kuldnoff juba wilistab

Talw on tõeste mööda läinud

Lõukegi ju lõõritab

Lumi sulanud on ära

Tuul see puhub pehmeste

Uuendatud päikse jära

Waatab alla lahkeste

Aga ei näe tormid jälle

Lume tuisul tuliwad

Kus sai kuldnoff kus sai lõuke

Kas nad warju leidjivad

Ärkust põle enam neha

Talw on tulnud uueste

Jlm on kuri pettust teha
Wõib ka ärkaw kewade

Üks ainus furd

Üks ainus furd ma ifkagi
Weel tahaksin sind neha
Sinu kena sini silmasi
Sinu kuninglikku teha
Üks ainus furd ma tahaksin
Weel kuulda sinu heale
Üks ainus furd ma waataksin
Sinu õrna kaju peale
Ei enne waiki minu rind
Ei enne ma ei wäsi
Kui weel furd olen pigistand
Sinu weikheid walgeid käsi
Kui õnn saaks õjaks minule
Kui saan see tahtmist kätte
Siis pärast minu soowile
Jääks ifka wana möte

Kui mäsjab maru

Kui järw nii kangeft kohab
Ja laintest mäsjab wete pind
Siis on mul rõõmuline tundmus
Siis kõikis rahul minu rind
Kui kange tormi müha
Käib üle mere üle maa
Siis minu waitust põlgaw süda
Dn täitsa rahul sellega
Ka minu oma elu
Dn lainte mäsfu farnate
Kus põle iial waitust rahu
Waid wõitlema peab järgeste

Seepärast torm ja mäsjaru maru
Käi üle järve mere maa
Sii saaksin mina oma elu
Ka ilmadega võrrelda

Sügisel

Tuul winge wilu puhub karmilt
Nüüd üle meie kodumaa
Ja paneb lehtedeta metsa
Nii kurwalt jälle kohama
Ei õitse enam meie aasal
Üht ainust kena lillekest
Kõik mis on õrn ja ilus kena
On kadunud nüüd loodusest
Ei laula ööpik kuku kägu
Ei lõuke enam lõõrita
Nad kõik me kodumaalt on läinud
Naut kodu kaugelt otšima
Ka mina tõttaks linnu tiivul
Siit ära kaugel kaugele
Siit ära kus ei oleks talwet
Baid kehtaks waba kewade

Dh wõta wastu

Dh wõta wastu armuga
See roosi õieke
Mis õrnalt olen noppind ma
Mu kallim sinule
Dh hoia teda hoolega
Et meelest ta ei kau
Siis minu kaju iial ka
Su mõttetest ei wau
Kui saad see roosi waatama
Siis meelde tuleb sul

Et ei ma lepi ühega
Üks teine õis weel mul

Waeue rivas

Elasin kord toreduses
Kena uhke lossi sees
Olin ju ka terwes linnas
Kõitse kuulsam rikkam mees
 Kenad hobused ja tõllad
Kõik mu rikkusesse käis
Ja ka seda raha puru
Kott mul oli paisul täis
 Minu sööma lauda kattsid
Kallid toidud kallis wiin
Ma jalg põlwe peal kui parun
Laua taga istusin
 Aga kahju et see waras
Jme waene olin ma
Sest et see kõik põlnud ilmsi
Une nägu oli ta

üks leheke

Üks ainuke kolletand leheke puul
Weel kiigub ta aimab suurt paha
Ta ümber on tormamas sügise tuul
Et murda weel sedagi maha
 Ja iffagi fundis see maru nii kõrt
See lehekest oksa pealt astu
Ta oli nii üksik ta warreke nõrk
Ei suudnud ju pidada wastu
 Ju ammugi täidetud tormide püüd
Kuid maru weel iffagi mühab
Ja puu mis täieste leheta nüüd
Nii kaebawalt kurwaste kohab

Miks sellest nii kurwaste kohad sa puu
Et põle sul ühtegi lehte
Sa oota küll kewade tuleb ka ju
Ja paneb sind uueste ehte

Noor armastus

Noor armastus nii wägew ja nii püha
Kes suudab wastu panna temale
Ta tuleb nii kui mäsjaw tormi hoha
Ja tungib kõike wõites südamet

Noor armu torm ja mäsjad wäge waste
Sa noorte rinda mitmel õnne lood
Kuid neid su teel on ka nii sagedaste
Kell kurbtust walu õnnetust ja tood

Noor armastus kes sul saab wastu panna
Ei keegi jäe su leegist kõrwale
Sa wiskad mitmed kuristikust alla
Ja tõstad mitmed kõrgel õnnele

Kaasif kohab

Kaebelikut kaasif kohab
Külma talwe tuule käes
Nutab ohab kurdab mühab
Karmi aasta aja wäes

Kenad lehed fiskund tali
Puud on paljad halasti
Ja nüüd tuusab tuul nii wali
Mööda raagseid latwasi

Kaasif kohab mühab ärtalt
Kaebab nutab kurwaste
Kui ei enam ial ärkust
Ei tooks kena kewade

Ma armastan.

Ma armastan sind roosikest
Sa õitsed ilufast

Ja iialgi ei wäsi ma
Su õisi watamast
Kui mured mul siis armastan
Ma ainult roosi weel
Sest roosike wõib röömusta
Mind kummal elu teel
Kui wanaduses nõrken ma
Siis küdab sind mu heal
Et wõiksid kaua lehkada
Sa weel mu haa peal

Järwe kaldal

Järwe kaldal istub neiuke
Waatab nuttes wete pinnale
Järw miks mulle olid nõnda karm
Siin süles magab minu arm
Sinu süles magab kallid mees
Kellel tufsus õige süda sees
Kelle sarnast iialgi ei saa
Sellest laiaast ilmast leidma ma
Hoia teda õrnalt wete pind
Nii kui hoidis üksford minu rind
Laine minult teadust talle wii
Et ma jäen tall truuiks surmani

Moona mees

Waene mõisa moona mees
Kündis pale higi sees
Mööda põlbu karmesti
Pikki waguji
Kui sai läbi kõrre järe
Tilkus mehel weest järe
Südamest siis ohkas ta
Saaks nüüd puhata

Aga kuivatades higi
Tormab wahel kubjas ligi
Mis siis weel kui julgen ma
Seistes puhata

Siis wõiks olla asi paha
Siis wõin kaudata ma foha
Sellepärast kestku töö
Edasi nüüd Röö

Õö

Jlm waitseks jääb öö kätte jõuab
Ju alla wajund päikene
Ja õhtu taewa serwa jõuab
Nüüd kuldne eha ülesse

Ta läikiw kuma förgelt taewast
On uinutajaks magajal
Kes puhkab ilma tööst ja waewast
Dö rahuliku katte all

Jlm jõudnud waitust asendada
Eks olegi nüüd õnne tund
Kuu üksi tõttab oma rada
Jlm magab rahuliku und

Kui hommikune koidu läike
Ju asub taewa serwale
Siis äratab ka kuumaw päike
Rõik uueks eluks ülesse

Uue nägu

Kest süda ööse tunnil
Ma nägin une sees
Et armastuse sunnil
Ju olin naise mees

Küll oli ime tena
See lahke olewus

Ra kõlas tema sõna
Kui linnul roosi puus
Kui ärkasin siis jälle
End leidsin üksinda
Ma kahjuts seda õnne
Sain unes maitseada
Kuid teised kell see õnne
Dn ilmsi oma jäuks
Need hüüdwad aga jälle
Dh jääks kõik une näuks

Waitige

Kõik tuuled tormid waitige
Saaks rahu magajal
Sest minu armas emake
Dn läinud mulla all
Ta ilmas palju waewa näind
Ja teinud raskest tööd
Et nüüd kui ilma kõrast läind
Saaks rahulikku ööd
Kõik tuuled tormid waitigu
Et rahu ilma saab
Mu kallis ema uinub ju
Ta rahu tarwitab

Kewadel

Zuba tõuseb koidu kuma
Hiilgwa kaste pärjaga
Paneb kewadlifel ilul
Lilled aasal lehkama
Zuba jälle laulwad linnud
Õrna okstel roosi puul
Kõõmus tundmus tõuseb rinda
Kewadlifel hommikul

Arka üles kes weel uinud
Juba üksford ometi
Jõudnud meile linnu tiivul
Ammu ootu d fewade

Kas ei aima

Kas ei aima ja minu walu
Mis mind waewab otsata
Kas ei tahaks ja minu elu
Täita suure õnnega

Kas ei aima ilus ingel
Et ju armu nõuan ma
Saada õnne minu hingel
Jäädawalt mu omaks jaa

Armastust sul saaksin andma
Kiitma saaks sind minu heal
Elu aja saaksin kandma
Õrnaste sind käte peal

Mälestus

Kui tuleb minu elusse
Üks mure waew mis uus
Siis tuleb minu mõttesse
Üks aeg üks mälestus

See aeg kui laps weel olin ma
Kui muret põlnud weel
Kui laulis rõõmust lustina
Mu lapseline feel

See aeg kui teiste lastega
Weel wõidu jooksin ma
Kui lepiusse mängima
Sai mindud rõõmuga

Nüüd fatab minu rõõmuft
Paks tihhe mure loor

Ma hүүdes waatan tagasi
Oh oleksin weel noor

Kewade tulel

Rui ööpik laulis lepihus
Siis wastu kajas maa
Sind teretamas kewade
Dn ööpik lauluga

Ra kõrgel sini taewa all
Dn laulmas lõuke
Ta laulab oma laulu sees
Nүүд tulnud kewade

Buud lilled ilul õitsewad
Ring hiilgab muru rind
Sa kewadline õnne aeg
Kõik teretamas siind

Nүүд rõõmu lugu laulawad
Ra Gesti tütar poeg
Nүүд oled jälle tulnud meil
Sa ilus õnne aeg

Teine asi

Mu lapjute miks ja ei maga
Miks mööda kambriid kõnnid weel
Ju päike ammu metsa taga
Ja waitunud ka linnu keel

Sa näed et majas kõik on waga
Kõik lainud rahus puhkama
Sa üksi weel ei uinu aga
Mis ometigi mõtled ja

Mul põle aega magamisets
Mu pea on rõõmsaid mõtteid täis
Sa mäletad et külalisets
Meil pühapäewal Willem täis

Mul kõrwa sisse ütles tema
Ma armastan sind kallike
Nüüd luba mulle mehele armas ema
Ma lähen talle mehele

Sünipäewaks.

Mu kallis sõber sinu sünipäewaks
Üht püha soowi sulle jaadan ma
Et wõiksid jelles farmi ilma elus
Weel wapraste end wastu pidada

Ma soowin et kõik ilma tuuled tormid
Su ümbert kauksid ja kõik kurbtus piin
Mu süda soowib muud weel palju
Mis rääkida ei jõua kõiki siin

Ma soowin ka et kenad õnne öied
Su elu teed saaks katma hulgana
Et kewadlifel ilul wõiksid ikka
Ka talwe külmujes weel kõndida

Mu süda palub et sinu elu laewa
Suur Jumal ise kaitseks heldeste
Et huka ta ei lähets tormis merel
Waid jõuaks ürkord termelt kaldale

Kewade palwe

Kui lilled õitswad aasa peal
Sel kewadlifel kuul
Kui lahkest laulab linnu heal
Kui puhub õrnalt tuul

Kui elu õnnes iluga
On paistmas ilma sees
Kui puude pungad õitega
On lahti looduses

Kui uul rõõmja elule
Ka ärkab minu rind

Mu kallis kallis kewade
Küll armastan ma sind
Kui wõidu oled saanud sa
Kõik talwe tormidest
Siis täida minu palwet ka
Mis tuleb südamest
Üht palwet et neid lindusi
Mis laulma kuulen ma
Ei sunni sina jällegi
Nii ruttu waikima
Et lillesi mis aasal ka
Ei sunni närtsima
Et kava kava iluga
Nad wõiksid õitseda
Et rõõmsam elu kewadest
Nii rutuste ei kauks
Ja lootus minu südamest
Nii kaugele ei wauks

Rõõm ja õhmine

Rena neiu wöttis fätte
Astus uhkelt peegli ette
Waatas ennast eest ja taga
Kiitis enda juukse lakka
Mull on hästi moodis nina
Suu on weike õrn ja kena
Sini silmad roosad palged
Lõug ja kael ka täitsa walged
Peeglist wõin ju hästi neha
Dma kuninglikku keha
See on meelest tõeste torm
Kell ei meeldiks minu worm
Minus asi mis on paha
Dn et mul ei ole raha

Raha väärtušt kõik ju tuneb
Raha rattad käima paneb

Oleks mul ka fenad ehed
Küll siis juba noored mehed
Vigest asjast aru saaksid
Tormil minu ümber aaksid

Aga nüüd ei ükski peiu
Mõttele et ka mina neiu
Dotan küll kuid hirmus asi
Ei mul tule kosilasi

Taja taja

Taja taja lapsukene
Miks sa hõiskad wallatu
Eks sa waata armas isa
Rahulikult magab ju

Ole taja lapsukene
Las ta rahus magada
Sest ta peab ju jälle warsti
Raske tööle minema

Taja astu lapsukene
Tema woodi ette ja
Wõta parem armast isa
Une rahus kaitseda.

Et ta weidikene aega
Rahulist saaks puhata
Et ei ükski furi kärbes
Ei saaks teda segada

Taja taja tahan olla
Ei ma ole wallatu
Minu hoolsa kaitsemisel
Armas isa magagu

Minge üles.

Laulik kutsub jagedaste
Mingem üles rümfale
Näate siis mis toredaste
Loonud isa looduse

Waadake siis üle metsja
Üle põllu heinamaa
Näate siis mis tore kena
On kõik meie koduma

Kuulake siis kõrvu kostab
Teile kena laulu heal
Lõuke kõrgel õhus laulab
Õõpik orgus otja peal

Hallik tormab mäest ka alla
Kõik on ilus waadata
Hüüdkte siis kui hääl weel walla
Ilus oled isamaa

Miisamuti

Miisamuti kui ilma mri
Kui mäesab tormil tema pind
Miisama mäesab minu weri
Ja tormil tõuseb wajub rind

Küll ennem mered wõiks waigistada
Ja seisma panna tuulest
Kuid minu mäesaw rind mu süda
Ei waiti enne iialgi

Kui sina ükskord neiuksene
Saad tulema mu rinnale
See oleks rohi ainuksene
Mis waigistaks mu südame

Sul olgu õigus südamest

Sul olu õigus südamest
Ja tõe meeles mõttetes
Siis õigusega võiksid ja
uht auu pärga pärida

Suur auu pärg on ainult see
Et keegi tähendust ei te
Et näe kus on see auutu mees
Kes õigust põlgab ilma sees

Waid et find iga inime
Saab teretama auuaste
Ja ütleva vaat see on mees
Kell tõe õigus südames

See ouu ju kõigist üle käib
Ja kõitse rohkem wälja näib
Ta hiilgab rohkem ilma sees
Kui auraha rinna ees

Sinu filmist

Sinu filmist see mehelik waade
Kui otša mul waatasid ja
See rikkus kõik ära minu aade
Nii nõrk nüüd elule ma

Nüüd põle muud waadet mu elus
Muud tungi mu mõtete sees
Kui sina su fuju nii ilus
On ikka mu filmade ees

Küll oleks mu elu siis kena
Küll paisuks siis õnnes mu rind
Kui ütlesid ainult üks sõna
üks sõna ma armastan sind

Noorus

Dh noorus mikspäraft mikspäraft
Nii rutuste lahtusid ja
Nii kaugel et iial ei iial
Su ilu ma neha ei saa

Weel siis kui ehtis mu elu
Mu noorus see õnnedega
Kuid siis ma rumal ei osand
Ta iludust tarvitada

Kuid nüüd kui ammu ju ammu
Dn wajunud nooruse loit
Mu süda nüüd ihkab ja nutab
Dh tõuseks weel tunniks ta koit

Dh tõuseks weel tunniks ta walgus
Küll oleksin õnnelik siis
Sest noorus ta elu ja ilu
Dn maapealne paradüis

Dh noorus mikspäraft mikspäraft
Sa lätsid nii kaugele
Dh tooksid ja ainult üht pilku
Mu wajunud elusse

18296